

- voor de toegang tot het beroep van toeristengids en gids-tolk het bezit van de Spaanse nationaliteit als voorwaarde te stellen,
- voor Gemeenschapsonderdanen die in het bezit zijn van een in een andere Lid-Staat afgegeven diploma van toeristengids of gids-tolk, niet te voorzien in een procedure voor onderzoek en vergelijking van de door hen verworven bekwaamheden met de in Spanje gestelde eisen,
- de dienstverrichting van toeristengidsen die een groep toeristen uit een andere Lid-Staat begeleiden, afhankelijk te stellen van het bezit van een beroepskaart waarvoor een bepaalde met een diploma afgesloten opleiding moet zijn gevolgd, wanneer die dienstverrichting bestaat in het rondleiden van deze toeristen op andere plaatsen dan de musea of historische monumenten die enkel met een gespecialiseerde beroepsgids kunnen worden bezocht, en
- de gevraagde inlichtingen betreffende de regeling van de Autonome Gemeenschappen op het gebied van de werkzaamheden van toeristengids en gids-tolken niet aan de Commissie te verstrekken.

(¹) PB nr. C 324 van 10. 12. 1992.

ARREST VAN HET HOF

van 23 maart 1994

in zaak C-268/93: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (¹)

(„Niet-nakoming — Niet-omzetting van een richtlijn”)

(94/C 120/07)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-268/93, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: B. Rodríguez Galindo) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigden: A. Navarro González en M. Bravo-Ferrer Delgado, abogado del Estado), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door de Commissie niet in kennis te stellen van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om te voldoen aan Richtlijn 88/320/EEG van de Raad van 7 juni 1988 inzake de inspectie en de verificatie van de goede laboratoriumpraktijken (GLP) (²), of door niet de nodige maatregelen te nemen om eraan te voldoen, de krachtens het EEG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident, waarnemend voor de

president; J. C. Moitinho de Almeida en D. A. O. Edward, kamerpresidenten, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg (rapporteur) en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: R. Grass, op 23 maart 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan Richtlijn 88/320/EEG van de Raad van 7 juni 1988 inzake de inspectie en de verificatie van de goede laboratoriumpraktijken (GLP), is het Koninkrijk Spanje de krachtens het EEG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
2. Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten van de procedure.

(¹) PB nr. C 153 van 4. 6. 1993.

(²) PB nr. L 145 van 11. 6. 1988, blz. 35.

ARREST VAN HET HOF

van 24 maart 1994

in zaak C-2/92 (verzoek van de High Court of Justice, Queen's Bench Division om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte D. C. Bostock (¹)

(„Extra heffing op melk — Einde van pacht — Overdracht van referentiehoeveelheid aan eigenaar — Geen verplichting om vertrekkende pachter schadeloos te stellen”)

(94/C 120/08)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-2/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de High Court of Justice, Queen's Bench Division, in het aldaar aanhangig geding tussen The Queen en Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte D. C. Bostock, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de Gemeenschapsregeling inzake de extra heffing op melk, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 856/84 van de Raad van 31 maart 1984 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 804/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten (²), Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelprodukten (³), en Verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening

(EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing⁽⁴⁾, en van de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida en D. A. O. Edward, kamerpresidenten, R. Joliet, F. Grévisse, M. Zuleeg (rapporteur), P. J. G. Kapteyn en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: C. Gulmann; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 24 maart 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De Gemeenschapsregeling inzake de extra heffing op melk, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 856/84 van de Raad van 31 maart 1984 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 804/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten, Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelprodukten, en Verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing, en de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht leggen een Lid-Staat niet de verplichting op, een regeling in te voeren op grond waarvan de verpachter de vertrekkende pachter een vergoeding moet betalen voor de bij de beëindiging van de pachtovereenkomst aan hem overgedragen referentiehoeveelheid, en kennen de pachter evenmin rechtstreeks een recht op een dergelijke vergoeding toe.

⁽¹⁾ PB nr. C 33 van 11. 2. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB nr. L 132 van 18. 5. 1984, blz. 11.

ARREST VAN HET HOF

van 24 maart 1994

in zaak C-275/92 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division om een prejudiciële beslissing): Her Majesty's Customs and Excise tegen G. Schindler en J. Schindler⁽¹⁾

(„Loterijen”)

(94/C 120/09)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-275/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de High Court of Justice of England and Wales (Queen's Bench Division) in het aldaar aanhangig geding tussen Her Majesty's Customs and Excise en G. Schindler en J. Schindler, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30, 36, 56 en 59 EEG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als

volgt: O. Due, president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida en M. Díez de Velasco, kamerpresidenten, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse (rapporteur), M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn en J. Murray, rechters; advocaat-generaal: C. Gulmann; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 24 maart 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De invoer van reclamemateriaal en loterijbriefjes in een Lid-Staat ten einde de bewoners van die Lid-Staat te laten deelnemen aan een in een andere Lid-Staat te georganiseerde loterij, houdt verband met een dienstenverrichting in de zin van artikel 60 EEG-Verdrag en valt derhalve onder de werkingssfeer van artikel 59 van het Verdrag.*
2. *Een nationale wettelijke regeling als de Britse loterijwetgeving, die, behoudens in die wettelijke regeling bepaalde uitzonderingen, het houden van loterijen op het grondgebied van een Lid-Staat verbiedt, vormt een belemmering voor het vrij verrichten van diensten.*
3. *De bepalingen van het Verdrag betreffende het vrij verrichten van diensten verzetten zich niet tegen een wettelijke regeling als de Britse loterijwetgeving, in aanmerking nemende dat zij haar rechtvaardiging vindt in overwegingen van sociaal beleid en fraudebestrijding.*

⁽¹⁾ PB nr. C 187 van 24. 7. 1992.

ARREST VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 24 maart 1994

in zaak C-71/93 (verzoek van het Arbeidshof te Gent om een prejudiciële beslissing): G. Van Poucke tegen Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en Algemene Sociale Kas voor Zelfstandigen⁽¹⁾

(„Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Vaststelling van toepasselijke wetgeving”)

(94/C 120/10)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-71/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Arbeidshof te Gent (België), in het aldaar aanhangig geding tussen G. Van Poucke en 1. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en 2. Algemene Sociale Kas voor Zelfstandigen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 1, 2, 13 en 14 quater van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gecodificeerd bij